

7. Sonntag der Osterzeit

Apostelgeschichte 1,12-14

Als Jesus in den Himmel aufgenommen worden war, kehrten die Apostel von dem Berg, der Ölberg genannt wird und nur einen Sabbatweg von Jerusalem entfernt ist, nach Jerusalem zurück. Als sie in die Stadt kamen, gingen sie in das Obergemach hinauf, wo sie nun ständig blieben: Petrus und Johannes, Jakobus und Andreas, Philippus und Thomas, Bartholomäus und Matthäus, Jakobus, der Sohn des Alphäus, und Simon, der Zelot, sowie Judas, der Sohn des Jakobus. Sie alle verharrten dort einmütig im Gebet, zusammen mit den Frauen und Maria, der Mutter Jesu, und seinen Brüdern.

1 Petrus 4,13-16

Freut euch, dass ihr Anteil an den Leiden Christi habt; denn so könnt ihr auch bei der Offenbarung seiner Herrlichkeit voll Freude jubeln. Wenn ihr wegen des Namens Christi beschimpft werdet, seid ihr seligzupreisen; denn der Geist der Herrlichkeit, der Geist Gottes, ruht auf euch. Wenn einer von euch leiden muss, soll es nicht deswegen sein, weil er ein Mörder oder ein Dieb ist, weil er Böses tut oder sich in fremde Angelegenheiten einmischt. Wenn er aber leidet, weil er Christ ist, dann soll er sich nicht schämen, sondern Gott darin verherrlichen.

VII Великодня Неділя

Діян 1, 12-14

Після того, як Ісус був вознесений на небеса, апостоли повернулися в Єрусалим з гори, званої Оливною, що недалеко від Єрусалима, – на відстані ходи в суботу. Прийшовши, вони ввійшли в горницю, де були Петро та Йоан, Яків і Андрій, Филип і Тома, Вартоломей та Матей, Яків Алфеїв та Симон Зилот і Юда Яковів. Усі вони з жінками, з Марією, матір'ю Ісуса, та Його братами перебували однодушно в молитві.

1 Пт 4, 13-16

Улюблені! Будучи співниками Христового страждання, радійте, щоб і при з'явленні Його слави ви раділи та веселилися. Коли вас зневажають за Христове Ім'я, ви блаженні, бо Дух слави, Дух Божий, на вас покоїться. Ніхто з вас хай не страждає як убивця або як злодій, або як злочинець, або як той, хто втручається в чужі справи. А коли як християнин, то хай не соромиться, але нехай прославляє Бога у цьому і мені.

Йн 17, 1-11а

Того часу Ісус підві в очі до неба і сказав: «Отче, прийшла година. Прослав свого Сина, щоби Син прославив Тебе, так як Ти дав Йому владу над усяким ті лом, щоб усі м тим, кого Ти дав Йому, Він дав їм вічне життя. Вічне життя є те, щоби знали Тебе, єдиного істинного Бога, і Того, кого Ти послав, – Ісуса Христа. Я прославив Тебе на землі: завершив діло, яке Ти дав Мені, щоб Я його виконав; а тепер прослав Мене Ти, Отче, в себе славою, яку Я мав у Тебе ще перед тим, як світ почав існувати. Я явив Твоє Ім'я людям, яких Ти Мені дав зі світу. Твої вони були, і Мені дав Ти їх, і Твоє слово вони зберегли. Нині вони пізнали, що все, що Ти дав Мені, є від Тебе; адже слова, які Ти Мені дав, Я дав їм; і вони прийняли й пізнали істинно, що Я вийшов від Тебе, й увірвали, що Ти Мене послав. Я за них благаю, – не за світ благаю, але за тих, кого Ти Мені дав, бо вони Твої; і все Моє – Твоє, а Твоє – Моє; і Я прославлений в них. І Я вже не у світі, а вони у світі; і Я до Тебе йду!»

Johannes 17,1-11a

In jener Zeit erhob Jesus seine Augen zum Himmel und sagte: Vater, die Stunde ist gekommen. Verherrliche deinen Sohn, damit der Sohn dich verherrlicht! Denn du hast ihm Macht über alle Menschen gegeben, damit er allen, die du ihm gegeben hast, ewiges Leben schenkt. Das aber ist das ewige Leben: dass sie dich, den einzigen wahren Gott, erkennen und den du gesandt hast, Jesus Christus. Ich habe dich auf der Erde verherrlicht und das Werk zu Ende geführt, das du mir aufgetragen hast. Jetzt verherrliche du mich, Vater, bei dir mit der Herrlichkeit, die ich bei dir hatte, bevor die Welt war! Ich habe deinen Namen den Menschen offenbart, die du mir aus der Welt gegeben hast. Sie gehörten dir und du hast sie mir gegeben und sie haben dein Wort bewahrt. Sie haben jetzt erkannt, dass alles, was du mir gegeben hast, von dir ist. Denn die Worte, die du mir gabst, habe ich ihnen gegeben und sie haben sie angenommen. Sie haben wahrhaftig erkannt, dass ich von dir ausgegangen bin, und sie sind zu dem Glauben gekommen, dass du mich gesandt hast. Für sie bitte ich; nicht für die Welt bitte ich, sondern für alle, die du mir gegeben hast; denn sie gehören dir. Alles, was mein ist, ist dein, und was dein ist, ist mein; in ihnen bin ich verherrlicht. Ich bin nicht mehr in der Welt, aber sie sind in der Welt und ich komme zu dir.